

AS ((EAR)) N ประสบการณ์ ห สู่อาเซียน

AS ((EAR)) N
ประสบการณ์ หู
สู่อำเซียน

สารผู้อำนวยความสะดวก

ราเมศ พรหมเย็น

ผู้อำนวยความสะดวก สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ เป็นสถาบันที่มุ่งหมายจะถ่ายทอดความรู้อันหลากหลายเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ผ่านรูปแบบนิทรรศการและกิจกรรมต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในสังคมไทย

นิทรรศการเรื่อง “ประสบการณ์หูผู้อาเซียน” หรือ AS((EAR))N นี้ จัดทำขึ้นด้วยความตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเมื่อประชาคมอาเซียนจะเข้ามาสู่ประเทศไทยในอนาคตอันใกล้ เมื่อความแตกต่างอยู่รอบตัว เมื่อต้องสัมพันธ์กับคนอื่น จำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องตระหนักและเรียนรู้ในความแตกต่างนั้นอย่างเปิดใจ

มิวเซียมสยามได้ทำงานร่วมกับสถาบันดนตรีกลายาณวัฒนา คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และศิลปินผู้เชี่ยวชาญเรื่องเสียงจากประเทศในอาเซียน จัดทำนิทรรศการการจัดวางเสียง เพื่อสื่อให้เห็นถึงความหลากหลาย จุดร่วม จุดเชื่อม จุดต่าง อันอยู่เหนือเส้นเขตแดนของแผนที่ ด้วยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ด้วยการเปิดใจ เปิดหู เปิดตา จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ความเชื่อมโยงระหว่างตัวเราและคนอื่น ๆ ได้อย่างเข้าใจมากขึ้น

Director's Note

Rames Promyen

Director of the National Discovery Museum Institute

National Discovery Institute is an institute that aims at distributing various knowledge about society, culture and history through exhibitions and activities in order to stimulate continuing education in Thailand.

The exhibition “AS((EAR))N” is created with the awareness that the ASEAN Community will inevitably bring many changes to Thailand in the near future. We believe that it is necessary to promote a better understanding of our neighbour's cultures and to approach the differences and similarities with an open mind.

Museum Siam with the cooperation of Princess Galyani Vadhana Institute of Music, Silpakorn University's Faculty of Music, Chiang Mai University's Faculty of Fine Arts and sound artists from the ASEAN countries initiated a sound installation exhibition to present the diversity, convergence, connectivity, and divergence exhibited across politically mapped boundaries. We believe that open-minded seeing and listening will enable better communication between ourselves and others.

ประสบการณ์หู ลู่อาเซียน

มัธรา ขมะวรรณ มุกดาวิจิตร

ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ สถาบันพิพิธภัณฑการเรียนรู้แห่งชาติ

เมื่อพูดถึงคำว่าอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจ (AEC) เป็นมิติที่ถูกกล่าวถึงอย่างน่าหวั่นวิตกอื่น ๆ จนแทบจะกลายเป็นภาพตัวแทนของคำว่าอาเซียนและกลบทับมิติทางสังคมและวัฒนธรรมอันเป็นมิติที่สำคัญของการอยู่ร่วมกัน จริงอยู่ที่เศรษฐกิจเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงร้อยรัดผู้คนเข้าด้วยกัน หากในความเป็นจริงแล้วชีวิตอันยาวนานของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีแง่มุมอีกมากมายที่ควรได้รับความใส่ใจ นิทรรศการครั้งนี้เสนอว่า

1. การทำความเข้าใจภูมิทัศน์ของเสียง สภาพแวดล้อมทางเสียง เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเข้าใจมิติทางสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน เนื่องจากเสียงเป็นองค์ประกอบสำคัญของชีวิตมนุษย์และวัฒนธรรม

2. การฟังเป็นหนทางที่สำคัญของการอยู่ร่วมกัน เพราะการฟังคือการเปิดรับความเป็นอื่น ความแตกต่าง

3. หูเป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญไม่แพ้ผัสสะอื่นๆ ในการนำเราไปสัมผัสกับสรรพเสียงอันสะท้อนความเป็นอาเซียน หูจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่เราต้องเปิดประสบการณ์ เพื่อให้เราได้พาเราไปสู่ประสบการณ์ทางสังคมที่เสียงต่าง ๆ นำพาเรา

นิทรรศการนี้ ไม่ได้จะเสนอว่าอาเซียนคืออะไร ไม่ได้ต้องการสร้าง "เสียงตัวแทน" ของอาเซียน เราเห็นว่าอาเซียนเป็นที่ที่เต็มไปด้วยเสียง ชีวิตอันยาวนานของมันมีทั้งเสียงธรรมชาติ มีทั้งเสียงที่เพิ่งเกิดมาไม่นานแต่แทบจะกลายเป็นเสียงที่ครอบงำชีวิตเราอย่างเสียงของเมือง มีพหุเสียงแห่งศรัทธาความเชื่อ เสียงของภาษาอันหลากหลาย สรรพสำเนียงของผู้คน

ความหลากหลายของสิ่งเหล่านี้ ไม่อาจนำเสนอเป็นเสียงตัวแทนของภูมิภาคได้ สิ่งที่เราทำคือการนำเสนอเสียงเล็กๆ ของเสียงแวดล้อม อันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทางวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาจัดแสดง ด้วยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การเปิดประสบการณ์หูในครั้งนี้ จะทำให้ผู้ชมผู้ฟังก้าวออกไปสัมผัสและขีดเขียนอาเซียนด้วยตัวของตัวเอง

AS((EAR))N

Kusra Kamawan Mukdawijitra

National Discovery Museum Institute

Whenever referring to ASEAN, the ASEAN Economic Community (AEC) seems predominant as if AEC was the representation of ASEAN and hence conceals socio-cultural dimension—another key element of people's connectivity. Although economy inevitably ties people together, Southeast Asia's long history and other dimensions deserve attention as well. This exhibition asserts that:

1. Understanding the soundscape and sonic environment is crucial to understanding the societies and cultures of ASEAN since sounds are a central element of human's lives and cultures.

2. Listening is a critical path to cohabitation since listening opens one to others and differences.

3. Ears play as important a role as other sensory organs in enabling people to experience the world around them. Ears are thus an important tool that deserve to be used in order to lead people to experience sounds from different societies.

This exhibition doesn't try to assert what ASEAN is. Its aim is not to construct a "sonic representation" of ASEAN. ASEAN is full of sounds. Its long history has been punctuated by natural sounds, the multiplicity of sacred sounds, the sounds of languages and dialects and the more recent urban sounds that are now almost dominating people's lives.

Rather than representing the entire region, this exhibition introduces minute elements of the entire environments, which are parts of cultural and ecological lives of Southeast Asia.

*"deep listening...
we can learn so much about our own perception..."*

- Thich Nhat Hanh

*"การฟังอย่างลึกซึ้ง
จะทำให้เราได้เรียนรู้ถึงตัวตนของเรา..."*

- ดิษ นัท ฮันห์

ตามหา ‘เสียงอาเซียน’

อโนทัย นิติพน

เรารู้จักอาเซียน ในฐานะของสิบประเทศที่มีเขตแดนชัดเจน แต่ละชาติ มีอาหารพื้นเมือง ชุดแต่งกายประจำชาติ ภาษา สถานที่ท่องเที่ยว ธงและเพลงชาติที่เป็นเอกลักษณ์ เราสามารถบอกได้ถึง ความคล้ายคลึงและความแตกต่างของสิ่งเหล่านั้น หากแต่เมื่อเรานึกถึงเสียงของอาเซียน ความรู้สึกที่สามารถบ่งบอกอย่างชัดเจนถึงความแตกต่างระหว่างเสียงเหล่านั้น กลับผสมปนเป คลุมเครือ ไร้เส้นแบ่ง และมีอิสระเสรีในการเดินทางผ่านเขตแดนอันเป็นรูปธรรม

จินตนาการเสียงของป่าเขตร้อนในมาเลเซีย นาข้าวในพม่า วัดในลาว มัสยิดในบรูไน รถไฟใต้ดินในสิงคโปร์ นอกหน้าต่างตึกในอินโดนีเซีย ตลาดของไทย ท้องถนนของกัมพูชา มอเตอร์ไซด์ในเวียดนาม และบทเพลงของกลุ่มชาติพันธุ์ในฟิลิปปินส์ สรรพเสียงของอาเซียน มิเพียงร้อยเรียงท่วงทำนองของวิถีชีวิตและผู้คนที่มีวัฒนธรรมอันหลากหลาย ทว่าเสียงของอาเซียน ยังได้เชื่อมต่อกาลเวลาของอดีต กับปัจจุบัน เมืองกับชนบท ผู้คนที่แตกต่างกับเรื่องราวที่คล้ายคลึง

ประสบการณ์หู สู่อาเซียน หรือ AS((EAR))N อาจช่วยให้เราได้ย้อนรำลึกประสบการณ์ของภูมิภาคอาเซียนผ่านความทรงจำของหู เสียงที่คุ้นเคย อาจมาจากที่ที่ห่างไกลไปกว่าพันกิโลเมตร บทเพลงที่ฟังดูแตกต่าง อาจมาจากคนที่อยู่ข้างเรา และเมื่อเรา

เปิดหูฟังเสียงของผู้คน ดนตรี เมือง ธรรมชาติ อย่างตั้งใจ ไร้อคติ การเดินทางของเสียง ก็จะพาเราไปรู้จักกับอาเซียนที่หลากหลาย และคุ้นเคย อีกทั้งเป็นของเราทุกคนอย่างเท่าเทียม

(ตามหา) เสียงอาเซียน

จากประสบการณ์เสียงของศิลปินเสียง นักดนตรี นักมานุษยวิทยา ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้ศึกษาเสียงจากประเทศต่างๆ ในอาเซียน กับการบันทึกเสียงของเสียงของการเปลี่ยนแปลงและความหลากหลาย ที่มาจากผู้คน สภาพแวดล้อม วิถีชีวิต แต่ละศิลปิน ได้เลือกที่จะบันทึกเรื่องราวของเสียง ผ่านแนวคิดที่แตกต่าง ไม่ว่าจะเป็นการเติบโตของเมือง ทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความขัดแย้งทางสังคม ประเพณี ความเชื่อ ดนตรี และเสียงของผู้คน

การเดินทางของผู้ฟัง ผ่านประสบการณ์และเรื่องราวเสียงอันหลากหลาย อาจช่วยให้เราได้รู้จักอาเซียน มิเพียงจากเสียงที่เราคุ้นเคย แต่รวมไปถึงเสียงที่มีความแตกต่าง และทำให้ประสบการณ์หูของเรา นำพาเราไปสู่อาเซียน ที่ความเข้าใจเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการฟังและการรับรู้ที่เปิดใจ

ฐานข้อมูลเสียงอาเซียน:

อนาคตประวัติศาสตร์อาเซียน ในโลกของหู

โครงการฐานข้อมูลเสียงอาเซียน เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างเครือข่ายการบันทึกเสียง ที่มีเจตนารมณ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เชื่อมโยง และเก็บรักษาภูมิทัศน์ทางเสียงที่กำลังเปลี่ยนแปลง บางส่วนที่กำลังสูญหาย และเสียงที่กำลังเกิดขึ้นใหม่จากพื้นที่ต่างๆ ของอาเซียน

การบันทึกเสียงอาเซียน มิเพียงจะช่วยให้เราได้รู้จักอาเซียน ในแง่มุมของความแตกต่าง หากยังช่วยให้เราได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่เรามีร่วมกัน ซึ่งประสบการณ์ เปิดหู หาเสียง และ แลกเปลี่ยนเรื่องราวของเสียง ผ่านการเชื่อมโยงฐานข้อมูลเสียง ของอาเซียนนี้ อาจนำเราไปสู่การสร้างความเข้าใจที่ดีในผู้คน วัฒนธรรม ผ่านมิติของการรับฟังเสียงที่หลากหลาย แต่บอกเล่า เรื่องราวอันเป็นหนึ่งเดียวกันในภูมิภาคอาเซียนของเรา

In search of ASEAN's Sonic Identity and its future

Anothai Nitibhon

ASEAN as we know is a collection of ten different countries, which each has its unique cuisine, costumes, languages, landmarks, flags and anthems. We can easily describe their similarities and differences. But if we think of what could be the sound of ASEAN, there is no such distinction in our hearing experience. Between the territories of the so-called ASEAN countries, the sonic landscapes of ASEAN fuse together and mingle beyond the boundaries imposed by politics or economy.

Imagine the sound of the tropical forest in Malaysia, a rice field in Myanmar, a temple in Laos, a mosque in Brunei, the subway in Singapore, the sounds outside of a window in Indonesia, a market in Thailand, the streets of Cambodia, the motorcycles of Vietnam and the tribal songs of the Philippines. Beyond the differences, the sonic landscapes of ASEAN intertwine and connects together our diverse

cultures and people, our past and present, the urban and the rural, the people and their stories..

The AS((EAR))N exhibition will remind our ears of the forgotten sounds that surround us. The ordinary everyday sounds might resemble those coming from 1,000 kilometers away while, unfamiliar unique sounds might be hidden right there in our neighborhood. Only when we open our ears and let go of prejudices, can we discover the endless permutations of songs within the people, the cities, and nature and reunite within the universe of sound, where every sonic phenomenon harmonises together into the sound of ASEAN.

In search of the ASEAN's sound

In this exhibition, sound artists, musicians, antropologists, film directors and sound researchers within the ASEAN have collected the sounds of diversity and change, from people and their surroundings. Each sound collector embarked on their own journey in search of different meanings behind various sonic phenomenon, from the complex sounds of modern cities, the destruction of natural resources, the changes in the way of life, the differences in traditions and beliefs and also the diversity in the songs and culture of people.

Depart on your own journey to define the sound of ASEAN, understand deeper the familiar voices, discover new sounds, extend the boundaries of your ears beyond the horizons and differences and unite together in the ASEAN soundscape of understanding and friendship.

ASEAN Sound Database: ASEAN history through sounds

The ASEAN Sound database will mark the beginning of ASEAN history through sounds. In exchanges of sound archives and new collected sound around the region, we will be able to preserve and learn more about changes in the soundscape within our region.

Through the study of sounds, we will not only learn about our differences, but also share our stories and experiences. With our awakened ears, our eyes will perceive new perspectives, our mind new understanding, and our heart new friendship. Only through mindful listening, can we be bounded together in the sound of ASEAN, which unite us all.

ความทรงจำของเสียงที่ไม่ปรากฏ

Jean-David Caillouët

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

“เสียงที่เราได้ยินเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นในจักรวาล สิ่งที่เราได้ยิน เป็นผลของการเต้นร่าระหว่างโลกกับการที่เราถูกสร้างขึ้น อันที่จริงแล้ว เราสร้างโลกของเราขึ้นมาจากการเต้นรำนี้เอง”

เดวิด ดูนน์

โลกของเราสั่นสะเทือน บอกกล่าว ร้องเพลง และสะท้อนเราในฐานะมนุษย์ได้ร่วมบรรเลงไปกับการสั่นสะทอนคลื่นเสียงนี้ ซึ่งได้แก่การแสดงออกของเจตจำนงและการกระทำต่างๆ ของเรา ในโอกาสแห่งการรวมกันเป็นภูมิภาคอาเซียนในปลายปีนี้ น่าจะเป็นช่วงเวลาแห่งการย้อนกลับมาทบทวนถึง และเฉลิมฉลองความรุ่มรวยของความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยการใช้เสียงในฐานะสื่อสำคัญสำหรับการค้นคว้าแสวงหา นิทรรศการนี้จึงมุ่งหวังที่จะนำเสนอภาพสังเขปอย่างกว้างๆ ของมรดกวัฒนธรรม ไปพร้อมๆ กับให้มุมมองถึงพัฒนาการของเสียงและดนตรีในภูมิภาค

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นพื้นที่ที่น่าตื่นตาตื่นใจมากที่สุดแห่งหนึ่งบนโลกใบนี้ ด้วยความที่เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งในด้านภาษาที่ใช้พูดกันและศาสนาที่ยึดถือปฏิบัติกัน

นับจากกลุ่มชนบนภูเขาของประเทศลาวและพม่า ลัทธิผีพันธุ์ที่หลากหลายในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชนเผ่าดั้งเดิมที่บอร์เนียว จนกระทั่งถึงผู้คนในศูนย์กลางเมือง ภูมิภาคนี้เป็นที่พักพิงของผู้คนกว่า 630 ล้านคน หรือประมาณกว่า 8% ของประชากรโลก ที่ประกอบไปด้วยผู้คนที่มีความเชื่อชาติและชาติพันธุ์ที่แตกต่างกัน

แต่หากเราจะประมวลถึงความคล้ายคลึงที่อยู่นอกเหนือความแตกต่างทางวัฒนธรรมและสังคมดังกล่าว สิ่งนั้นก็แค่สภาพภูมิอากาศ ในพื้นที่ครอบคลุมเส้นศูนย์สูตรนี้ ทั้งภาคพื้นทวีปและหมู่เกาะที่ประกอบกันเข้าอย่างสลับซับซ้อน ได้รับอิทธิพลจากความร้อนและความชื้นของป่าดิบเขตร้อนตลอดทั้งปี ภูมิภาคนี้ที่ล้นหลามและเกือบล้นได้ก่อให้เกิดธรรมชาติอันหลากหลายและเหลือเฟือ อันแสดงให้เห็นในสรรพสัตว์และพืชพรรณ ที่ส่องสะท้อนออกมาในการสร้างสรรค์ซึ่งปรากฏในงานออกแบบ งานศิลปะหัตถกรรม และการแสดงออกทางดนตรีที่แตกต่างกันไปของผู้คนในพื้นที่

“วิถีที่หมู่เกาะทั้งหลายถูกรังสรรค์ ได้ส่งผลถึงความแตกต่างของดนตรีของผู้คนที่อยู่บนที่เหล่านั้น” นั่นคือคำกล่าวของนักมานุษยดนตรีวิทยาชื่อ Terry E Miller เพื่อบอกเล่าบทสนทนาอันซับซ้อนระหว่างพื้นพิภพและมนุษย์ ปฏิกริยาตอบโต้ระหว่างผืนดินและชีวิตที่ก่อกำเนิดจากดินนี้เองที่เราอยากเชื่อเชิญผู้ชมให้พินิจพิเคราะห์ตลอดช่วงระยะเวลาสี่เดือนแห่งการเฉลิมฉลองนี้

โลกใบนี้สร้างเสียงดนตรี และบทเพลงของมันก็บอกกล่าวเรื่องราวบางอย่าง เรากำลังเป็นพยานของความเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลก ความเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์ทางกายภาพสามารถรับฟังได้จากภูมิทัศน์ทางเสียง ไม่ว่าจะโดยการปรากฏขึ้นของวัตถุทางเสียงใหม่ๆ หรือกระทั่งการสาบสูญไปของวัตถุทางเสียงอื่นๆ ภูมิภาคนี้เป็นพื้นที่ที่อัตราการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต

หลายชนิดสูงไม่แพ้ที่อื่นในโลกเนื่องจากการทำลายที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตขนาดใหญ่ พร้อมกันนั้นเสียงและบทเพลงของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นก็สูญหายไปอย่างไม่มีวันกลับคืนด้วย ในฐานะของมนุษย์ เราได้รับรู้ถึงการสูญสลายของภาษาชนกลุ่มน้อยและวัฒนธรรมดนตรีพื้นเมืองต่างๆ

ภูมิทัศน์เสียงธรรมชาติที่ครั้งหนึ่งเคยเต็มไปด้วยความอึมเอมและความหลากหลาย บัดนี้ได้ถูกทดแทนด้วยเสียงที่ซ้ำซากและน่าเบื่อของความ ‘ก้าวหน้า’ และ ‘พัฒนา’ เสียงที่ให้ความรู้สึกเยียบสงบของชนบทถูกรุกรานด้วยเสียงคำรามของเครื่องยนต์ เมืองทั้งหลายสะท้อนไปด้วยเสียงหวนกหูของการก่อสร้าง และตลาดและห้างสรรพสินค้าทั้งหลายก็ท่วมท้นไปด้วยเสียงของเครื่องขยาย ที่แข่งขันกันยึดเยียดอุดมคติแห่งนักบริโภคนิยม ผ่านท่วงทำนองคันทูแบบตะวันตกและจังหวะคอมพิวเตอร์

ดังที่ Jacques Attali เคยเขียนไว้ว่า “ณ วันนี้ เราเสียมิได้ ที่เสียงอันเคยเป็นเพียงสิ่งเบื้องหลัง จะกลายเป็นสิ่งสร้างความปลอดภัยให้มนุษย์ ท่ามกลางโลกอันไร้ความหมายในปัจจุบัน”

นิทรรศการนี้อาจเป็นโอกาสให้เราได้หยุดช่วงระยะเวลาหนึ่งของวันอันวุ่นวายในชีวิตของเรา ก้าวพ้นเขตแดนของความสะกดกลายและตั้งคำถามถึงเสียงที่เราได้ยิน จากมุมมองของความเป็นอาเซียน นิทรรศการนี้อาจช่วยให้เราได้ยินถึงเสียงที่เราสร้าง เสียงที่เราลืมนะละเลย และเสียงที่เราจินตนาการถึงในวันพรุ่งนี้ ผ่านบทสนทนาของศิลปินเสียงจากหลายพื้นที่และวัฒนธรรม ในการตอบคำถามที่ว่าด้วยเสียงในหัวข้อดังต่อไปนี้

ผู้คนและการสื่อสาร: จากพื้นฐานตระกูลภาษาในกลุ่ม Austro Asiatic ที่นำไปสู่การสร้างภาษาเวียดนาม ภาษาเขมร หรือตระกูลไท-กะได ที่กลายมาเป็นภาษาไทย ลาว ฉานหรือ Tibeto Burman ทั้งสองกลุ่มภาษานี้ เต็มไปด้วยสีสรรหลากหลาย ในท่วงทำนอง จังหวะ การประดับประดา ซึ่งเป็นลักษณะอันจะพบได้ทั่วไปในภาษาของพื้นถิ่นนี้

กิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์: การกระทำของมนุษย์ในทุกวัน ประกอบไปด้วยเสียงที่เรามักจะละเลยที่จะคำนึงถึง เสียงของ ตลาดดอกไม้ ตลาดน้ำ ที่ทำงาน โรงไม้ สถานที่บันเทิง ล้วนแล้วแต่มีเอกลักษณ์ทางเสียงที่แตกต่างและเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตเรา

การคมนาคม: จากร่องรอยเสียงตามการกระเพื่อมน้ำ ของเรือ จนกระทั่งเสียงคำรามต่อเนื่องของรถยนต์บนทางด่วน เสียงของกระดิ่งจักรยานและเสียงกรีดร้องของท่อไอเสียมอเตอร์ไซด์ ที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มใหญ่ ผู้คนเคลื่อนไหว และเสียงที่เกิดนำพาเรา ไปสู่ช่วงเวลาที่แตกต่างกัน

สายน้ำ: ผู้คนของอาเซียน อยู่ร่วมกับแนวทำนอง จังหวะ และวังวนของสายน้ำ ชาวนาเชื่อมต่อผืนดินกับความเชื่อ ภูมิปัญญาโบราณสร้างความเชื่อมโยงระหว่างฤดูฝนกับจังหวะ ของชีวิต เสียงของฟ้าผ่า เสียงของเม็ดฝนที่ตกกระหน่ำ เสียงกระเพื่อมของน้ำที่กระทบกับแพบ้านในทะเลสาบ แสดงให้เห็น ถึงความสำคัญของน้ำในวัฒนธรรมอาเซียน

สิ่งมีชีวิตและพันธุ์พืช: เสียงน้ำไหลจากแหล่งน้ำเล็กๆ ในท้องทุ่ง เสียงใบไม้ไหว บทเพลงของแมลงสัตว์น้อยใหญ่ เสียงเหล่านี้ เป็นเสียงที่มนุษย์พยายามอย่างที่สุดที่จะครอบครอง

ไม้ไผ่: นับตั้งแต่ช่วงเวลาก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์ได้ใช้ ไม้ไผ่ในการสร้างบ้าน สร้างเรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ไม้ไผ่ได้กลายเป็นเครื่องดนตรีอันน่ามหัศจรรย์ ตั้งแต่ ธรรมชาติของไทย ไปจน Patala ของพม่า ถึง Bulungudyong ของฟิลิปปินส์ และแคนของลาว เสียงของเครื่องดนตรีเหล่านี้ บำบัดกายและปลอบประโลมใจของผู้ฟัง และเรายังพบความเชื่อ ในอีกหลายวัฒนธรรม ว่าชีวิตของมนุษย์ มีจุดกำเนิดมาจากไม้ไผ่

สำริด และทองเหลือง: ห้อง กาเมลันและกลองสำริด เป็นเครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เสียงกังวานของห้อย เป็นตัวแทนของจิตวิญญาณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาตั้งแต่โบราณกาล

ความเชื่อ: วัดฮินดู มัสยิดมุสลิม วัดเต๋า โบสถ์คริสต์ และวัดไทย ความเชื่อและปรัชญาเหล่านี้ได้วางรากฐานสังคม วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของผู้คน ร่วมไปกับเสียงของเพลงสวด ระฆัง ข้อง ดนตรี และความเงียบ

เสียงบันทึกอื่นๆ: ด้วยการเชื่อมโยงความเป็นจริงและจินตนาการผ่านเสียง ดนตรีอาจถูกเข้าใจได้ว่าเป็นกล่องที่ส่งเข้าไปสู่ความคิดและการสร้างสรรค์ของมนุษย์ ดังนั้น จึงเป็นการขัดแย้งกัน ที่ดนตรีสมัยนิยมที่บันทึกและเผยแพร่กันในขณะนี้ จะเป็นสิ่งที้นำไปสู่ความสูญสลายของวัฒนธรรมดนตรีที่แตกต่าง ในขณะที่เทคโนโลยีของการบันทึก อาจช่วยให้ดนตรีที่กำลังสูญหายไปเหล่านี้ ถูกจารึกไว้ในสื่อที่กักกันมันไว้ในความทรงจำ

นิทรรศการนี้ เป็นความพยายามในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียงแต่ละกลุ่ม ที่มีความแตกต่างกันในสีสันทัน เรื่องราวโดยการสร้างประสบการณ์ ‘Acousmatic’ ที่จะเป็นการรับรู้เสียงโดยปราศจากการรับรู้แหล่งที่มาของเสียง จะช่วยให้ผู้ฟังได้อรรถรสของความงาม อันเกิดจากคลื่นเสียงต่างๆ ที่สั่นสะเทือน และสร้างชีวิตให้กับโลกเรา

เราหวังว่า นิทรรศการนี้ จะช่วยให้ผู้มาเยี่ยมชม ได้เปิดหูเปิดตา และรับรู้เสียง เรื่องราว ประวัติศาสตร์ ชาติ และตำนานของภูมิภาคนี้ เราอยากที่จะขอให้คุณเริ่มคิดและให้ความสำคัญกับ ‘เสียง’ และร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างฐานข้อมูลเสียงที่กำลังเติบโต

ขอเชิญร่วมฟังเสียงของโลกที่กำลังพูดอยู่กับคุณ ส่วนความลับของมันคืออะไรนั้น มีเพียงหูของคุณเท่านั้นที่จะเข้าใจ

Hearing ASEAN: The memory of invisible voices

Jean-David Caillouët

Faculty of Music Silpakorn university

“The sound we hear is only a fraction of all the vibrating going on in our universe. What we do hear is the result of a dance between the world and how we are made. In the real sense, we organise our reality out of this dance”

David Dunn

Our world vibrates. Our world speaks, sings and resonates. We, humans, join this resonance with a sonic offering, the expression of our cumulative intentions and actions. The opening of AEC (Asean Economic Community) at the end of this year is an opportunity to sit back, reflect upon and celebrate the rich cultural diversity of the countries of Southeast Asia. Using sound as the central medium for this exploration, the AS((EAR))N exhibition aims at presenting an overview of the vast cultural heritage of the region as well as giving insight in its sonic and musical evolution. The subcontinent of Southeast Asia is one of the most fascinating places on the planet, a place full of

contrasts where many different languages are spoken and many different religions practiced. From the mountain tribe cultures of Laos and Myanmar, the countless ethnic groups organised around the Mekong basin, the aboriginal people of Borneo to the materialistic cultures of the urban shopping malls, the region hosts around 630 million people, roughly 8% of the world's population, in a complex mix of races and ethnicities. But if the region is characterised by cultural and social contrasts, there is one unifying factor: the climate. Crossing the equator line, this complex compound of mainland and islands is blessed with a hot and humid tropical weather all year round. This vibrant and generous climate, responsible for the abundant natural diversity displayed in the fauna and flora, is mirrored by the creativity found in designs, crafts and multiple musical expressions of its people.

‘The way the land shapes and is shaped by its inhabitants has an impact on differences in musical production,’ wrote the ethnomusicologist Terry E. Miller referring to the complex dialogue between the land and its inhabitants. It is very much this sonorous interplay between the geography and the life that emanates from it that we would like to invite our audiences to contemplate during this four-month celebration.

This world is indeed making music, and the song it is singing is currently telling us something. We are witnessing an era of rapid change. The changes in the landscape can be heard in the soundscape, not only through the presence of new sonic entities but also through the absence of others. The region has one of the fastest rate of species extinction

due to the ongoing destruction of large areas of natural habitats. Along with the loss of those species are many sounds and songs that we will never hear again. Simultaneously, on the human side, we witness the disappearance of minority languages and many traditional musical styles. The natural soundscape once so rich in subtle nuances and variations is gradually being covered up and replaced by the omnipresent and homogenised sound of so-called ‘progress’ and ‘development.’ The quiet rural ambiances that once characterised the countryside are now accompanied by the relentless roars of engines. The cities resonate with constant construction noise, and the markets and shopping malls are filled with amplified sounds all competing with each other to impose their consumerist ideals through westernised melodic hooks and computerised rhythms.

Commenting on this increase in noise pollution, Jacques Attali once wrote: ‘Today, it is unavoidable, as if, in a world now devoid of meaning, a background noise were increasingly necessary to give people a sense of security.’ This exhibition is an opportunity to take a short pause in our busy lives, step outside our blind comfort zone, and question the meaning of the sounds we hear. From the perspective of the ASEAN world, we hope this exhibition will make us listen to the sounds we made, the sounds we make, the sounds we have forgotten and neglected as well as imagine the sounds of tomorrow.

Engaging in a collective dialogue from their own respective cultural and geographical location, the sound artists involved in the project were invited to contribute sonic responses to a selection of themes sound categories.

The categories covered include:

Voices and human communication: From the Austro-asiatic languages such as Vietnamese and Khmer to the Thai-Kadai languages such as Thai, or Lao and Shan, and the Tibeto Burman languages, the abundant variations in melodic, rhythmic and ornamental sonic features are reflected in the vast variety of written scripts found in the region.

Human activities: Our everyday actions are accompanied by a set of sounds we too often take for granted. Flower markets, floating markets, offices, wood carving workshops, and entertainment areas all bring their own unique sonic imprints into our daily lives.

Transportation: From the fading liquid sonic trails of river boats and barges to the intense and insistent drones of the multilayer highways, from the shimmers of bicycle bells to the roars and screams of motorcycle clouds... humans are on the move, and the sounds produced in the process are transporting us into a different age.

Water: Living in tune with rhythms and cycles of nature, farmers connect to the land and to the spiritual life. The ancient system of cultivation follows well established patterns, allowing monsoon rains to dictate rhythms of life. From thundering and percussive hammering sounds of the torrential rains to quiet and gentles lapping sounds that accompanies floating houses established in the region's lakes, the aquatic element is predominant to the cultures of ASEAN.

Flora and Fauna: the gurgling abundant flow of water from irrigation ditches found in paddy fields, the delightful rustling noises and movements of grasses, the vast repertoire of songs and voices from insects and animals, here are the sounds we seem so desperate to try and dominate.

Bamboo: From prehistorical tools to housing and boats, this amazing grass must also be given credit for giving Southeast Asia its most distinctive musical features. From the rich pitches and resonant rhythms of percussion instruments such as the Thai Ranad and the Myanmar Patala to the expressive melodies of wind instruments such as the Bulungudyong in the Philippines and the Laotian Khaen among countless others, bamboo has been responsible for healing the bodies and feeding the souls of people for so long that it is even believed in some cultures that humanity emerged from a bamboo stem.

Bronze and Brass: gongs, gamelan and bronze drums are among the most distinctive instruments of Southeast Asia. Their vibrations, rich in harmonics, have shaped the symbolic consciousness of the region's ancient traditions.

Religion: From Hindu temples, Muslim mosques, and Taoist temples to Christian churches and Buddhist Temples, faiths and philosophies at once shape social habits and community designs of human environments. Spirituality is expressed and attained through chants, bells, gongs, and ritual music or silence.

Archival Materials: Mapping our reality and imagination through sound metaphors, music can be seen as the kaleidoscopic expression of our creative minds. It is therefore a paradox that the invention of recording technologies is at once responsible for the rapid homogenisation of many of the musical cultures of the region as well as enabling their survival through the memory of schizophonic mediums.

Creating juxtapositions between those groups of thematically connected sounds, this exhibition is a unique opportunity to engage intimately with the musicality of many sonic colours the region has to offer. Focusing on this 'acousmatic' approach (hearing sounds without seeing their sources) should allow listeners to gain a greater appreciation of the sensual aspects of the vibrations our world is made of.

We are hoping this exhibition will encourage visitors to open their eyes and ears to the sounds, stories and histories, tastes and tales of the region. We would like to ask you to think of the sounds you are contributing to this ongoing collective evolution and also to invite you to listen to what the world around you is telling, that only your ears can tell.

To listen to others is to use your conscience and not the act of two ears only.

- Anonymous, Indonesia

แนวคิดศิลปิน

Artist's Concept

Tran Thi Kim Ngoc

Music and mixed media composer, improviser, founder and director of DomDom- The Hub for Experimental Music and Art.

วัฒนธรรมเสียงของเวียดนาม : อดีตและปัจจุบัน

เวียดนามเป็นประเทศการเกษตรและศิลปหัตถกรรมที่ รุ่มรวยไปด้วยมรดกวัฒนธรรมทางดนตรีและสภาพแวดล้อมทางเสียง จากเหนือจรดใต้ เวียดนามประกอบไปด้วยสามเขตวัฒนธรรม ได้แก่ เวียดนามเหนือ เวียดนามกลาง และเวียดนามใต้ แต่ละเขต ต่างมีอิทธิพลเฉพาะถิ่นของตนเอง วัฒนธรรมของพื้นที่เหล่านี้ เปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างไรจากอดีต ผ่านสงคราม มาสู่ยุค ปัจจุบัน

ด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจและสังคม ในโลกปัจจุบันของเวียดนาม วัฒนธรรมบริโภค ได้แพร่ขยายไปสู่ สังคมชนบท และสร้างผลกระทบกับภูมิทัศน์ทางเสียง เช่นเดียวกับ มรดกทางวัฒนธรรมต่างๆ ทำให้แม้แต่นักดนตรีที่เชี่ยวชาญ ดนตรีท้องถิ่น ก็สิ้นความศรัทธาในมรดกทางดนตรีของชาติ และ ลื่นไถลแรงในการอนุรักษ์ดนตรีเหล่านั้นให้คงอยู่ และรอดพ้นจาก กระแสของความเปลี่ยนแปลง ที่ท่วมท้นมาจากทั้งในและ นอกประเทศ อิทธิพลของยุคสมัยใหม่ ทั้งสภาพแวดล้อมทาง ธรรมชาติและสังคม ได้ทำให้วัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ บิดเบือน และยังเป็นที่ถกเถียงกันว่า ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ แท้จริงแล้วจะนำพาประเทศชาติไปข้างหน้า หรือทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนตกต่ำลง

เสียงและภาพเคลื่อนไหวที่ถูกนำมาจัดวางในงาน นิทรรศการนี้ ต้องการแสดงและตั้งคำถามกับความเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว ผ่านการจัดวางให้ชัดกันของสภาพแวดล้อมทางเสียง ดนตรีและภาพ ซึ่งแสดงภาพร่างผ้าสละหลากหลายของมรดก วัฒนธรรมอันไพศาลของเวียดนาม นิทรรศการนี้มุ่งแสดง ภาพเคลื่อนไหว แทนที่จะเป็นภาพนิ่งของระบบคุณค่าของ สังคมเวียดนาม

ใช่หรือไม่ที่เสียงและดนตรีของปัจจุบัน ได้นำมาซึ่ง ความสุนทรีย์ที่แตกต่างไปจากเดิม หรือว่าเสียงเหล่านี้ แท้จริงแล้ว เป็นเสียงของความไม่คาดคานึง หรือเสียงของความหยาบคาย มีแต่ผู้ฟังเช่นคุณเท่านั้น ที่จะเป็นผู้ตัดสิน

SONIC CULTURES OF VIETNAM: THE PAST AND TODAY

Vietnam is an agricultural and handicraft country with a vast musical heritage matched by the diversity of its sonic environments. Stretching from North to South, Vietnam is divided into three culturally distinct regions (North Vietnam, Central Vietnam and South Vietnam), each with its own set of influences. How have these traditions changed and evolved through time, moving on from the past, through wars and into the contemporary age?

As a consequence of the rapid economic and social developments of modern-day Vietnam, the effects of urbanisation and consumerism are strongly felt in the countryside. This is causing immense changes to cultural landscape of the country, changes which are reflected in the sounds emanating from the country.

Even musicians issued from the tradition no longer believe in the country's antiquated values, gradually abandoning them. The new values being formed are symptoms of this development, revealing the degradation and disruption of the tradition that clashes with the outside culture massively spilling into the country. Those symptoms are, in turn, emphasised by the ultra-fast distortion of the natural and social environment encouraged by the government's current policies. It is still debated whether this change is a development or a retrogression.

Our collection of sound and video recordings aims to illustrate and question those changes through the juxtaposition of sonic environments, musics and pictures, sketching a multiple sensorial picture of Vietnam's vast cultural heritage. It aims to represent our culture not as a static set of values but rather as an evolving entity.

Is the soundscape of today merely reflecting a new direction in our aesthetic perception or is the harsh set of noise that accompanies it telling us something more? We would like to leave the answer up to you.

Saphy Vong และ Julien Hairon

Sound and Visual Artist, ethnomusicologist,
acoustician and musician

เสียงของกัมพูชา: อดีตและปัจจุบัน

เป็นเวลามากกว่าสี่ทศวรรษ ที่กัมพูชาประสบกับ
ความสูญเสียจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่สร้างความเสียหาย

มากที่สุด ในประวัติศาสตร์ ความเหี้ยมโหดของพลพตและเขมรแดง นำไปสู่การสังหารผู้คนกว่าสามล้านคน นักคิด นักวิชาการ แพทย์ ศิลปิน นักดนตรี ล้วนเป็นเป้าหมายของการกวาดล้าง บันทึกรทางประวัติศาสตร์ รูปภาพ ภาพยนตร์ รวมไปถึงดนตรี ซึ่งเป็นองค์ความรู้ ประเพณีวัฒนธรรม แรงบันดาลใจ และหัวใจของผู้คน ก็ถูกทำลายลงไปด้วย

ท่ามกลางความเสียหายเหล่านี้ องค์กรทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมหลายแห่ง ยังสามารถที่จะผ่านพ้นความยากลำบาก ในการรักษาศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมของกัมพูชา ดังจะเห็นได้จาก กลุ่มนาฏศิลป์ขแมร์ที่ยังร่ายรำท่วงท่า “อัสรา” ที่ถ่ายทอดมาจาก วัฒนธรรมดั้งเดิม เสียงของดนตรีขแมร์ยังคงดังก้องอยู่ใน ชากปรักหักพังของวัดที่กำลังเกิดใหม่ รวมไปถึงชนพื้นเมืองกว่า 27 กลุ่มในกัมพูชา ที่ยังสามารถรักษาวัฒนธรรมประเพณีและ ดนตรีของตนเองไว้ได้ อีกทั้งเรายังสามารถค้นหาแผ่นเสียงที่ยัง หลงเหลืออยู่ จากยุคทองของความรุ่งโรจน์ในรัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระนโรดม สีหนุ

ข้อมูลเสียงที่ Saphy Vong และ Julien Hairon นำเสนอ ในนิทรรศการนี้ ประกอบไปด้วยข้อมูลจากภาคสนามของ เสียงหายากของชนกลุ่มน้อยในประเทศกัมพูชา ตัวอย่างเสียง ของดนตรีขแมร์ เสียงต่างๆ จากยุคทองแห่งความรุ่งโรจน์ จนกระทั่ง ภูมิทัศน์ทางเสียงของปัจจุบัน เสียงเหล่านี้ได้มาจากการสนับสนุน อย่างเต็มที่ด้วยน้ำใจของผู้กล้าชาวกัมพูชา ที่ยังคงรักและภาคภูมิใจ ในมรดกทางวัฒนธรรมอันรุ่มรวยของตน

The Sounds of Cambodia: Past and Future

It has been four decades since Cambodia suffered one of the largest genocides in history. The ruthless nature of Pol Pot and the Khmer Rouge led to the slaughter of over three million people. Intellectuals, teachers, doctors, artists and musicians were all targeted. Many historical

records, photographs, films and music were also destroyed. Cambodia not only lost many lives, but also the knowledge, traditions, culture, inspiration and hearts of these people.

Despite this tragedy, many cultural associations have strived to recover and preserve Cambodian heritage. New generations of Apsara dancers are perfecting this traditional artform. Khmer traditional music resonates between the walls of the reborn temples. Over 27 ethnic minorities living in Cambodia continue to practice their traditions and play their indigenous music. Vintage records discovered and preserved from the Golden Era of King Norodom Sihanouk.

The collection presented by Saphy Vong and Julien Hairon showcases rare field recordings from ethnic minorities in Cambodia, excerpts of Khmer traditional music, and sounds from the Golden Era and soundscapes of modern Cambodia. This was only made possible by the generous contributions of the courageous Cambodians who have endless pride in their rich heritage.

Assoc. Prof. Dr. Hasnizam Abdul Wahid

Faculty of applied & Creative Arts,
Universiti Malaysia Sarawak

เสียงจากดินแดนแห่งนกเงือก

ซาราวัก ซึ่งรู้จักกันในนามของดินแดนแห่งนกเงือก มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชีววิทยาเป็นพิเศษ เสียงของ สายน้ำและฝนป่าล้อมรอบผู้คนที่อยู่อาศัยบนเกาะบอร์เนียว

ที่เต็มไปด้วยเสียงธรรมชาติอันอ่อนละมุน เปิดเผยให้ผู้ตั้งใจฟัง ได้ยินความลึบมากมายของความซับซ้อนภายในระบบนิเวศของพื้นที่

ผู้คนที่อยู่ในพื้นที่ของซาราวัก ก็มีความแตกต่างหลากหลาย ไม่แพ้กัน ผู้คนเปี่ยมไมตรีของซาราวักได้แก่ ชาว Iban หรือ Sea Dayaks, ชาวจีน, ชาว Bidayuh, Malanau, Orang Ulu, Penan ชาวมาเลย์ และชาวเผ่าอื่นๆ แต่ละชาติพันธุ์ล้วนมีวัฒนธรรมเฉพาะของตน เช่นชาว Awat-awat มักจะถูกกล่าวถึงในฐานะคนมาเลย์แห่งบรูไน เนื่องด้วยพื้นที่ที่อยู่อาศัยนั้นอยู่ระหว่างซาราวักและบรูไน ชนชาติพันธุ์อื่น อาทิ Kayan, Kenyah, Kelabit, Lun Bawang, Klemantan ก็ล้วนมีวิถีชีวิตและงานหัตถกรรมเฉพาะของตน

เสียงของป่าในพื้นที่เหล่านี้ สะท้อนและก่อรูปวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของผู้คนที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้นๆ ชุมชนชาติพันธุ์ที่เป็นอิสระเหล่านี้ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ เพื่อประดิษฐ์เครื่องมือต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือนหรือเครื่องดนตรี ดังตัวอย่างเครื่องดนตรีชื่อ Pratang หรือ Pratuakng ของกลุ่มชาติพันธุ์ Bidayuh ที่เป็นหนึ่งของเครื่องดนตรีไม้ไฟ เครื่องดนตรีนี้มีขนาดที่แตกต่างกันมาก ซึ่งส่งผลต่อทั้งระดับเสียงและลีลันของเสียง

เสียงที่บันทึกและนำมาจัดแสดงในนิทรรศการนี้มุ่งแสดงผลวัดทางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนต่างๆ ในซาราวัก แม้จะไม่ครอบคลุมไปถึงข้อมูลเสียงทั้งหมดของกลุ่มสังคมวัฒนธรรมซาราวัก แต่อย่างน้อย ก็อาจจะสร้างให้ผู้ฟังได้ยิน และจินตนาการไปถึงเสียงที่หลากหลายอันเป็นเอกลักษณ์ของดินแดนแห่งนกเงือกแห่งนี้

Sounds from the Land of the Hornbill

Sarawak, better known as ‘the land of the hornbills’, has a uniquely diverse culture and natural environment.

The streaming and evocative rainforest sounds from the island of Borneo surround their inhabitants with a deep acoustic quilt revealing, to the attentive listener, many secrets about the intricacies of the eco system.

Sarawak's multi-ethnic groups are recognized as one of the most unique feature of Malaysia. Among the friendly native people of Sarawak we find Iban (also known as the sea Dayaks), Chinese, Bidayuh, Malanau, Orang Ulu, Penan, and Malays. Each of these groups has its own distinctive culture. The people of Awat-awat are often considered as the Malay of Brunei due to their geographical location between Sarawak and Brunei, Lawas. Other tribes such as the Kayan, Kenyah, Kelabit, Lun Bawang, and Klemantan all exhibit their own unique life habits and crafts.

The sounds of the rainforest punctuate and formulate lifestyles and cultures of the people living within them. Using the natural resources from their surroundings creatively, those autonomous ethnic communities craft their everyday tools, from kitchen utensils to musical instruments. For example, the Pratung or Pratuakng is of the many bamboo based musical instruments played by the Bidayuh. It comes in a variety of sizes which affects its pitches and timbres.

These location recordings aim to represent the dynamism of the socio-cultural aspects of the communities of Sarawak. Although this collection of sounds cannot fully encompass the vast sonic diversity of that region, we hope it will give listeners an insight into that unique world.

Jonas Baes

University of the Philippines

เสียงและนัยยะทางสังคมจากฟิลิปปินส์

ลัทธิทุนนิยมตอนปลาย ภายใต้แบรนด์แห่งความเป็นสมัยใหม่ ที่คลั่งไคล้บูชาเทคโนโลยีอย่างสอดประสานกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนานา โดยมีค่านึงถึงผู้คนที่ถูกละเลย เนื่องด้วยความขาดแคลนทรัพยากรเพื่อครอบครองการพัฒนาเหล่านั้น คนผู้ยากไร้และกลุ่มชาติพันธุ์ จากพื้นที่ห่างไกลเดินทางเข้ามาสู่เมือง และผู้คนที่ย้ายมาอาศัยในชุมชนแออัดซึ่งเรียงรายอยู่ล้อมรอบเมืองสมัยใหม่ อันเป็นที่ซึ่งคนเหล่านั้นถูกกีดกันจากภาพลักษณ์ของความฟุ่มเฟือยและความมั่งคั่ง

ในเมืองรายรอบกรุงมะนิลา ท่ามกลางเสียงการจราจรที่ดังไม่หยุดหย่อน ท่ามกลางพื้นที่การค้าและแหล่งบันเทิง ศูนย์การค้าขนาดใหญ่จำนวนมากดึงดูดเหล่าชนชั้นกลางทั้งหลาย ที่ต้องการหลบหนีความวุ่นวายของท้องถนน ทว่าสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ก็คือ ความวุ่นวายเหล่านั้นส่วนใหญ่ (หรือเกือบทั้งหมด) ก็เกิดมาจากการบรรดาศูนย์การค้านั่นเอง ผลที่ตามมาก็คือ เสียงอันเป็นเสมือนตราหือของความทันสมัยใหม่ ได้กลบทับความรู้สึกของชุมชนที่เชื่อมโยงผู้คนกับสังคม ไปจนถึงจุดที่แม้กระทั่งความรู้สึกของความ เป็นชาติก็ไม่หลงเหลืออีกต่อไป ในหมู่ผู้คนชายขอบที่ถูกกีดกันออกมาจากความทันสมัยนี้

เสียงที่นำมาจัดแสดงในนิทรรศการนี้ สื่อให้เห็นถึงเงื่อนไขทางสังคมในสังคมสมัยใหม่อย่างฟิลิปปินส์ อันเป็นประเทศที่ตกอยู่ในบ่วงของระเบียบโลกและเศรษฐกิจการเมืองโลก ที่ได้เบียดเบียนให้ผู้คนของประเทศไปสู่ความเป็นชายขอบ การแสดงเสียงชุด Banwa (ที่แปลว่า สถานที่ บ้าน และชุมชน) ที่นำมาจัดวางในนิทรรศการนี้ จะเป็นสื่อให้ผู้ชมได้ประสบการณ์การปิดกั้นทางสังคม

ที่ว่าข้างต้น ด้วยความหวังที่จะดึงความเป็น “ชุมชน” และ “การมีส่วนร่วม” ในโลกของเสียง

Sounds and Social Meanings from the Philippines

“Late capitalism” and its brand of modernity has fetishized new technology, and its corresponding growth in infrastructure further marginalizes those who could not take part in such development simply because of material destitution. The urban poor, the indigenous peoples coming into the city from the hinterlands, almost a million factory workers, and those living in slums find their places in the peripheries of the modern cities, where they have been excluded from images of opulence and material affluence.

In cities around Manila (the Philippines’ National Capital Region), amidst the perennial sounds of traffic, commercial spaces and places of entertainment, the numerous large shopping malls tend to attract an entire middle class population in need to escape from the chaos in the streets outside. Ironically however, this chaos has largely, if not entirely, been created by such malling places. In effect, the branded sounds of modernity have drowned the feeling of community that once connected people within society, to such extent that even the notion of nationhood no longer seems to exist for those in the peripheries that find themselves excluded.

The sounds and images in this exhibition represent the social conditions in such a modernizing society as the Philippines, a nation caught within the world order and a global political economy that has rendered it a peripheral place. Responding to this condition, I will present a sonic

event, entitled Banwa [i.e., ‘place’, ‘home’, ‘community’] to symbolically counteract such social exclusion described above in hoping to reclaim the notion of “community” and “inclusion” in the realm of sound.

Kaho Cheung

ภูมิทัศน์เสียงของเมือง

นับเนื่องตั้งแต่ระบบคมนาคมสาธารณะ ตลาดสด ห้างสรรพสินค้า กิจกรรมในสุดสัปดาห์ และดนตรีริมถนน บันทึกภูมิทัศน์เสียงของเมืองนี้ ค้นหาเสียงในบางเมืองที่มีประชากรหนาแน่นที่สุดในเอเชีย จากตลาดคลองเตยไปยังชอยอุดมสุข จากอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ รถไฟฟ้าไทย รถประจำทางขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ ไปยัง ถนน Kweilin ถนน Shui Wo รถรางฮ่องกง และอุทยานแห่งชาติ Tai Po Kau ในประเทศฮ่องกง รวมไปถึงโบสถ์ Igreja Da Sé ในมาเก๊า และย่านตลาดเก่ากลางเมืองฮานอย

ท่ามกลางเสียงที่คุ้นเคยแต่น่าตื่นใจเหล่านี้ ผู้ฟังสามารถที่จะดื่มด่ำไปกับเสียงที่มีเรื่องราวหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเสียงประกาศบนรถไฟฟ้าใต้ดินหรือสถานีรถไฟ เพลงไทยยุคเก่าที่ก้องกังวานอยู่บนรถบัสและตลาดสด และเสียงตะโกนและเสียงระฆังผสมปนเปไปกับเสียงของมิดที่กระหน่ำอยู่บนเขียงของหาบเร่ริมถนน เสียงดนตรีของนักแสดงข้างถนน เสียงเดือนของรถประจำทางสองชั้นที่กำลังใกล้เข้ามา เสียงสวดบทเพลงแมสในคำคืนเจียงงัน หรือเสียงเพลงเด็กน้อยในห้างสรรพสินค้า

Urban Soundscape

Spanning across public transportation systems, fresh food markets, shopping malls, weekend events and street music, this collection of urban soundscapes explore some of the most densely populated cities within Asia. From Khlong Toei Fresh Market to Soi Udomsuk, the roundabout at Victory Monument, State Railway of Thailand (SRT) and BMTA bus network in Bangkok, Kweilin Street Night Market, Shui Wo Street, Hong Kong Tramways and Tai Po Kau Nature Reserve in Hong Kong, Cathedral Igreja Da Sé in Macau, and the Old Quarter in Hanoi.

Audiences can immerse themselves into ubiquitous yet remarkable sonic events, listening to public broadcasts in metro/rail stations, Thai oldies played on buses and fresh markets, shouting and bell sounds and meat chopping noises from street vendors, improvisations by street performers, tracking sounds produced by double-decker trams, midnight mass during silent night, and kid musics played in department stores.

Sorayut Aiemueayut

ศรยุทธ เอี่ยมเอื้อยุทธ

แขนงวิชา ศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมนิทรรศการ

(Sensory Studies and Exhibiting Cultures Lab - SSECL)

ภาควิชาสื่อ ศิลปะ และการออกแบบสื่อ คณะวิจิตรศิลป์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(ถูก) ปิดหู - (ถูก) ปิดตา: พหุเสียงที่ขายแดน

นิทรรศการส่วนนี้มีชื่อว่า (ถูก) ปิดหู - (ถูก) ปิดตา: พหุเสียงที่ชายแดน มีความตั้งใจที่จะนำเสนอความหลากหลายของเสียงและถ้อยสำเนียงต่างๆ ในอาณาบริเวณชายแดนผ่านรูปแบบที่เรียกว่า “การนิพนธ์เรื่องราวผ่านเสียง” (Sound Ethnography) พวกเรามีความเชื่อว่า เสียง คือภาษารูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นพื้นที่ของอุดมการณ์ครอบงำ, การต่อต้าน ตลอดจนสิ่งที่สะท้อนถึงรูปแบบของลีลาในการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรม ดังนั้น การนิพนธ์เรื่องราวผ่านเสียงจึงเป็นการนำเสนอและพรรณนาถึงความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างผู้รับฟังกับผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่ให้งำเนิดเสียงต่างๆ กระบวนนำเสนอเช่นนี้เองอาจเป็นส่วนหนึ่งของการทำความเข้าใจความคิดอันละเอียดอ่อนหรือความรู้สึกที่ยากบรรยายออกมาเป็นตัวอักษรและภาษาพูดได้ การนิพนธ์เรื่องราวผ่านเสียงจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรื้อมายาคติที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

หลังจากการทำงานภาคสนาม พวกเราได้รับความร่วมมือจากผู้คนในอาณาบริเวณชายแดนไทย-พม่าจำนวน 2 ชุมชน อันประกอบไปด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่, จีนหยุนหนาน, ลาหู่, ลีซู รวมไปถึงกลุ่มคนท้องถิ่นอีกมาก พวกเราได้จัดแบ่งประเภทของเสียงในการนำเสนอออกเป็น 4 กลุ่มคือ 1.) เสียงของความทันสมัย เนื่องจากชายแดนที่พวกเราสัมผัสได้เป็นพื้นที่อันห่างไกลหรือล้าหลังอีกต่อไป แต่เป็นพื้นที่ของการลงทุนทางเศรษฐกิจและการพัฒนา 2.) เสียงของพหุศาสนา ชุมชนทั้งสองแห่งประกอบไปด้วยการนับถือศาสนาและความเชื่ออย่างหลากหลายมาก อาทิ ศาสนาพุทธแบบเถรวาทและหินยาน, ศาสนาอิสลาม, ผี, คาทอลิก, โปรเตสแตนต์, และขงจื้อ เสียงของพหุศาสนานี้ยังครอบคลุมไปสู่ระบบการเรียนการสอนซึ่งมีทั้งภาษาอังกฤษ, อาหรับ และภาษาจีน 3.) เสียงในชีวิตประจำวัน ชีวิตของคนชายแดนด้านหนึ่ง พวกเขาอยู่ร่วมกับธรรมชาติและคุ้นเคยกับเสียงที่เกิดจากไม้ เสียงของน้ำ และเสียงของลมที่เสียดสีกับวัตถุธรรมชาติต่างๆ นอกจากนี้ เสียงยามเช้าในตลาดยังสะท้อนถึงความรู้มรดกทางวัฒนธรรมและภาษาที่ผู้คนกลุ่มต่างๆ ใช้สื่อสารและสนทนากัน สุดท้าย 4) เสียง

ของคนไร้รัฐ ชายแดนเป็นพื้นที่ของรอยต่อระหว่างรัฐและเป็นพื้นที่พักพิงชั่วคราวของกลุ่มคนที่ลี้ภัยจากสงคราม ตลอดจนบรรดาผู้คนที่ยอพยพมาจากที่อื่นๆ อีกมาก พวกเราได้บันทึกเสียงของพวกเขามากมายในลักษณะของบทเพลง, บทกวี, เพลงกล่อมเด็ก และบทสัมภาษณ์ เสียงเหล่านี้มิได้สะท้อนถึงความงดงามและความหวังของผู้คนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากยังเป็นประจักษ์พยานของความรุนแรงอันเกิดจากการตีเส้นเขตแดนและการกำหนดว่าใครคือคนที่รัฐต้องการและใครคือคนอื่น

ในห้วงเวลาที่รัฐไทยและกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังรณรงค์ในเรื่องประชาคมอาเซียนโดยใช้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างรัฐเป็นแกนกลาง นิทรรศการในส่วนนี้ต้องการนำเสนอว่าการหลงลืมประสบการณ์ของสามัญชน โดยเฉพาะในอาณาบริเวณชายแดนคือส่วนหนึ่งของการผลิตซ้ำมายาคติจากศูนย์กลาง ประสบการณ์ทางหูและการได้ยินของผู้คนที่นี่มีลักษณะที่สะท้อนถึงสำนึกในการเป็นประชาคมทางวัฒนธรรมอันครอบคลุมชีวิตทางเศรษฐกิจและการเมืองอยู่แล้ว หนทางในการสร้างประชาคมอาเซียนจึงไม่มีอะไรที่ดีไปกว่าการเริ่มต้นมาสู่ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ร่วมกัน

“Muted and Blinded: Plural Sounds at the Border”

Titled “Muted and Blinded: Plural Sounds at the Border,” this section of the exhibition presents the diversity of sounds and voices in borderlands by means of “sound ethnography.” We believe that sound is a type of language, which is the space of dominant and resisting ideologies. Sounds also represent forms of life styles that vary through cultures. In this respect, sound ethnography is the representation and description of similarity and variation of cultures that occur between the listener and the people and environments that generate sounds. This presentation is perhaps a way to understanding complicated ideas and

feelings that are unexplainable in literary or verbal forms. Sound ethnography is thus a process to deconstruct mythologies in Thai context.

After field research, we collaborated with the people of two communities located at Thailand-Burma borders. They are comprised of ethnic Tai Yai, Yunnan Chinese, Lahu, Lisu and many other local people. We divided sound for this presentation into four groups:

1. Sounds of modernity. This is because the border that we experienced are no longer isolated or backward, but it is rather the area of investment and development.

2. Sounds of Buddhism. People in both communities are followers of many religions and beliefs, such as Theravada Buddhism, Islam, animism, Catholicism, Protestantism, and Confucianism. This section also covers education system of English, Arabic, and Chinese.

3. Sounds of Everyday Life. One aspect of borderland people's lives is their cohabitation with nature. The people are familiar with sounds of wood, water, and winds that blow through natural materials. Additionally, sounds of market life in the morning represent wealth of cultures and languages that diverse ethnic groups use for communication.

4. Sounds of Stateless People. Borders are the area where states intersect and where war refugees and other migrants from elsewhere temporarily sheltered. We collected these people's sounds in forms of songs, poems, lullabies, and interviews.

Not only do these sounds reflect beauty and hope of the people, but also they are eyewitness of violences that result from boundary demarcations and the determination whether ones are welcome or not welcome by the state.

At the moment when Thai state and countries in Southeast Asia are promoting ASEAN Community by holding state-state economic cooperations as the core, this part of the exhibition wants to present that ignoring people's experiences, particularly the borderland people's, is a reproduction of the central state's mythology. Hearing experiences of the people represent consciousness of cultural community which itself encompasses economy and politics.

Waraluck Hiransrettawat Every and David Reeve

วรลักษณ์ หิรัญเศรษฐวัฒน์ เอเวอรี่
และ เดวิด รีฟ

Y/OUR MUSIC (ยัวร์มิวสิก)

ภาพยนตร์สารคดี ความยาว 82 นาที เป็นผลงานร่วมกำกับ
และผลิตโดย วรลักษณ์ หิรัญเศรษฐวัฒน์ เอเวอรี่ และ เดวิด รีฟ

นำเสนอเรื่องราวของเสียงดนตรีและเสียงแวดล้อมต่างๆ
ผ่านชีวิต 9 ศิลปินอิสระ ที่ผูกพันกับดนตรีในกรุงเทพฯ และภาคอีสาน
ผู้อยู่นอกวงการดนตรีกระแสหลักในประเทศไทย นำเรื่องโดยหมอลำ
ศิลปินแห่งชาติ – ฉวีวรรณ พันธุ และ ป.ฉลาดน้อย ส่งเสริม /
นักร้องย้อนรอยเพลงเก่า คู่ลูกเขยแม่ยาย – บรรณและสวิทนุช /

หมอลำแคนชั้นเทพ – สมบัติ ลิ้มหล้า / ผู้นำกระแสเพลงหมอลำ –
DJ Maftsai / ครูเพลงมือพิณไฟฟ้า – ทองใส ทับถนน / วงทดลอง
ผสมศิลปะและดนตรี – Happyband / ช่างแว่นตาผู้สร้าง แชกโซ
โฟนไม้ไผ่ – วิบูลย์ ตั้งยีนยง / ลุงขายเครื่องดนตรีเก่าและ พระเครื่อง
– ร้อยเอกประเสริฐ เขียวภักดี

แม้เป็นเพียงเสียงจากแวดวงเล็ก ๆ ของคนทำดนตรีอิสระ
แต่เป็นเสียงสะท้อนให้เห็น ความหลากหลายของบริบททางสังคม
ทั้งชนบ ชนชั้น วัย ความคิด ความเชื่อ ของคนต่างสังคมในประเทศ
เดียวกัน ความต่างอันหลากหลายนี้สามารถเป็นพลังอันสร้างสรรค์
หากได้รับการจัดสรรด้วยความเข้าใจของคนในสังคม งานเพลงที่
แตกต่างไม่ว่าใน รูปแบบใด กลับมีสิ่งที่คล้ายคลึงกัน คือ ศิลปิน
ต่างต้องพยายามถ่ายทอดความเป็นตัวของตัวเองอย่างเด่นชัด
ภายใต้การต่อสู้ให้ดำรงอยู่ในวัฒนธรรมหลักของสังคม

Y/OUR MUSIC (ยัวร์มิวสิก)

Documentary (82 minutes) Co-directed/produced by
Waraluck Hiransrettawat Every and David Reeve

Y/OUR MUSIC immerses itself in Thai musical
expression, from the traditional to labor songs, and from
classical pop to urban indie, spanning generations and
locales. From the noisy streets of Bangkok to the arid fields
of Isan, nine musicians reveal the juxtaposing environments
that influence their sounds: the hands that play traditional
instruments amid red dust clouds; the work songs hummed
among rice awaiting harvest; and the indie music born of
concrete basements – all create a melodious ecosystem
that we enjoy a sensory journey through. Yet while inhabiting
very different worlds, the musicians are linked by the same
passion to bring their artistic aspirations to the fore and
survive outside the mainstream.

Principal Cast

Wiboon Tangyernyong, Thongsai Thabthanon,
Chaweewan Phanthu (nee Damnern), Sombat Simlhar,
Por Chalardnoi Songserm, Happyband Band, DJ Maft Sai,
Bun Suwannochin and Worranuj Kanakakorn (Sweet Nuj),
Captain Prasert Keawpukdee

The act of listening is the field.

*In that field every kind of seed is sown,
and only the seed that has vitality, energy, strength,
will come up, will flourish.*

That's what we are doing now.

*We're actually listening, neither accepting
nor disagreeing nor judging.*

*We're actually listening so completely that the very act
of listening destroys what is false and lets the seed of
truth take root.*

การฟังเป็นเหมือนกับท้องทุ่ง
ที่เหล่าเมล็ดพันธุ์ทั้งหลายถูกหว่านลงไป
แต่มีเพียงเมล็ดพันธุ์ที่สมบูรณ์ แข็งแรง จะเติบโตและเจริญงอกงาม
และนั่นคือสิ่งที่เราทั้งหลายกำลังทำ
เราฟัง โดยมิได้ยอมรับ คัดค้าน หรือตัดสิน
เราฟังอย่างลึกซึ้งเสียจนกระทั่งการฟังนั้นทำลายสิ่งที่เป็นเท็จ
และเปิดทางให้กับเมล็ดพันธุ์แห่งความจริงได้หยั่งราก

- J. Krishnamurti

AS((EAR))N Events ((22.09.15 - 20.12.15))

เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองการเปิดประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ที่จะเกิดขึ้นในช่วงสิ้นปี พ.ศ. 2558 นี้ มิวเซียมสยาม ได้ริเริ่มในการจัดนิทรรศการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการนำเสนอ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนเพื่อกระตุ้นความสนใจ ของประชาชนไทยต่อการรับรู้และค้นพบโลกของอาเซียน

นิทรรศการ “ประสบการณ์หูสู่อาเซียน” หรือ “AS((EAR))N” ใช้เสียงเป็นสื่อกลางสำหรับการสำรวจค้นหาคุณค่าของวัฒนธรรม ที่แตกต่างกัน ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดระยะเวลา 4 เดือนในการจัดวางนิทรรศการอันประกอบไปด้วย นิทรรศการเสียงและภาพเคลื่อนไหวจัดแสดงในรูปแบบนิทรรศการ การจัดวางเสียง (sound installation) และสื่อสารสนเทศในรูปแบบ แผนที่ปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ (online interactive map) ซึ่งจะมีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยตลอดช่วงเวลาการจัดนิทรรศการ นอกจากนั้นมิวเซียมสยามยังได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ อาทิ การแสดง การบรรยาย การสาธิต และการนำเสนอภาพยนตร์ ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดหลักของนิทรรศการ เพื่อกระตุ้นผู้เข้าชมให้ เปิดตาและหู สู่เสียง เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนเรื่องราว ต่างๆ ของภูมิภาคอาเซียน

To celebrate the official opening of ASEAN Community at the end of this year, Museum Siam decided to curate an event to celebrate neighbouring countries' cultures and to encourage Thai people to discover the world of ASEAN.

This exhibition is entitled AS((EAR))N and uses sound as its central medium to investigate and explore the rich cultural diversity of the countries of Southeast Asia. The sound and video exhibition includes on site installations and informative media as well as an online interactive map, which will be constantly updated during the period of the exhibition. This four-month project will also serve as platform for peripheral activities including performances, talks, demonstration and film presentations relating to the central theme of the exhibition.

Yaan ((22.8.15))

Performance

การแสดงดนตรีงานเปิดนิทรรศการโดยวง ญาณ (yaan) วงดนตรีประเภท contemporary world music ซึ่งผสมผสานดนตรีหลายประเภทได้แก่ ดนตรีเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดนตรีคลาสสิกของอินเดีย ดนตรีคลาสสิกของตะวันตก ดนตรีชนเผ่าพื้นเมือง ดนตรีฮาวาย drone music ดนตรีไทยเดิม ดนตรีละติน ดนตรีเหล่านี้จะสร้างการแสดงที่ผสมผสานเสียงจากเครื่องดนตรีอคูสติคจากประเทศต่างๆ มารวมกับเสียงที่จะช่วยให้ผู้ฟังรู้สึกถึงการเดินทางของเสียง จากจิตใจ ร้อยเรียงเป็นคลื่นเสียงแพร่กระจายออกไปในอากาศเข้าสู่โสตประสาทผู้รับฟัง

Opening performance by Yaan, a Contemporary World Music Ensemble, bridging together Southeast Asian Music, Indian Classical Music, Western Classical Music,

Aboriginal and Tribal Music, Hawaiian Music, Drone Music, Thai Traditional Music, Latin Rhythms and a prevalent blending Psychedelic vibe.

Tran Thi Kim Ngoc ((12.09.15))

Talk and electro acoustic music performance

เวียดนามเป็นประเทศที่มีเพียงรุ่มรวยไปด้วยเกษตรกรรม และหัตถกรรม วัฒนธรรมทางดนตรีและเสียงของธรรมชาติก็มีความหลากหลาย ทอดยาวไปจากเหนือ กลาง ได้ สามวัฒนธรรมหลักของประเทศล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลและการพัฒนาที่แตกต่างกันไป

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมความเชื่อและประเพณี ในยุคสมัยแห่งความเป็นปัจจุบันแตกต่างไปจากช่วงเวลาเดิมอย่างไร การบรรยายและการแสดงในกิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้ฟังได้เห็นถึงปรากฏการณ์ทางเสียงผ่านสารคดี บันทึกภาพเคลื่อนไหวทั้งในอดีตและร่วมสมัย ซึ่งสะท้อนถึงมรดกทางเสียงของเวียดนาม ผสานกับภูมิทัศน์ทางเสียงของประเทศ

Vietnam is an agricultural and handicraft country with a vast musical heritage matched by the diversity of its sonic environments. Stretching from North to South, Vietnam is divided into three culturally distinct regions (North Vietnam, Central Vietnam and South Vietnam), each with its own set of influences. How have these traditions changed and evolved through time, moving on from the past, through wars and into the contemporary age?

By combining music documentation, archival footage as well as recent recordings, this talk will provide a processual overview of the sonic environment and cultural heritage of Vietnam.

Saphy Vong & Julien Hairon ((27.09.15))

Sound Performance: The Sounds of Cambodia:

Past and Future

ในโอกาสครบรอบ 40 ปีการล่มสลายของกรุงพนมเปญ Julien Hairon และ Saphy Vong ซึ่งเป็นนักดนตรีและนักชาติพันธุ์-วิทยาดนตรี จะนำเสนอการแสดงที่สร้างขึ้นจากเสียงของอดีตและปัจจุบันของประเทศกัมพูชา โดยผสมผสานเสียงของฐานข้อมูล เสียงเก่า เพลงหายาก เสียงของเมือง และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของเมือง นับตั้งแต่อดีตจนกระทั่งเสียงของความร่วมสมัย

This talk/performance by the musician/ethnomusicologist Julien Hairon and the sound and visual artist Saphy Vong commemorates the 40th years the fall of the Khmer Rouge regime in Phnom Penh. Exploring and collaging together various fields recordings and soundscapes from Cambodia together with archival music, rare songs as well as paraphernalia, they will bring back memories from the rich and diverse Cambodian heritage.

Hasnizam Abdul Wahid ((27.09.15))

Talk and electro acoustic music performance:

Litening to the Sounds around us, how critical are we?

เสียงในรูปแบบต่างๆ สามารถสร้างการรับรู้ ย้ำเตือน และสื่อความถึงพื้นที่ สภาพแวดล้อม และช่วงเวลาต่างๆ ได้ เสียงเป็นองค์ประกอบที่มีส่วนช่วยเน้นย้ำ เสียงเป็นดนตรีที่อยู่ในทุกพื้นที่บนโลกและขณะของชีวิต แต่เป็นที่น่าเสียดายที่เสียงมีเคยถูกกล่าวขานในฐานะของการเป็นสื่อกลางในการเล่าเรื่อง เสียงของสถานที่เปลี่ยนแปลงไปในทุกเวลา ผู้คนส่วนใหญ่มักจะลืมหรือละเลยว่าเสียงในชีวิตประจำวันก็เปลี่ยนแปลง แม้จะในอัตราที่ช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงของเวลา

เราตระหนักถึงเสียงรอบตัวเรามากเพียงใด? เรารับรู้ถึงเสียงหรือไม่? เราฟังภูมิทัศน์ทางเสียงรอบตัวเราอย่างวิพากษ์มากเพียงใด? นิสัยการฟังของผู้คนในเมืองและในชนบทมีความแตกต่างกันหรือไม่? ปริมาณประชากรที่มากขึ้น จะนำไปสู่กิจกรรมที่มากขึ้นของมนุษย์ และสุดท้ายก็คือเสียงรบกวนที่มากขึ้น เราถูกท่วมท้นไปด้วยเสียงรบกวนนี้หรือไม่?

การเรียนรู้และซาบซึ้งกับวัฒนธรรมและบริบททางสังคมผ่านเสียง เป็นสิ่งใหม่ในบริบทของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้นการริเริ่มสร้างความรับรู้ถึงความสำคัญของเสียง อันจะนำไปสู่การค้นคว้าและบทสนทนาใหม่ๆ จะช่วยทำให้ผู้คนมีความตระหนักถึงมิติของเสียงซึ่งมักถูกละเลยได้มากยิ่งขึ้น กิจกรรมนี้จะเป็นการรวมเอาการอภิปรายในหัวข้อ ‘เสียงและบริบททางสังคมของซาราวัก เกาะบอร์เนียว’ ร่วมกับการแสดงบทเพลง electro acoustic ที่สร้างจากเสียงที่บันทึกและจัดแสดงในนิทรรศการ

Sound in its many forms can represent, recall and convey a sense of location, atmosphere or time. Sound is the underscoring element, the music that accompanies all places on earth and every moment of our lives. It is then rather surprising that sound is rarely considered or regarded as a story telling medium. The sound of places changes over time. We sometimes ignore or perhaps not realise that, as comparable to time, sounds in our daily lives also change but at a slower rate.

How aware are we of the sounds around us? Are we sound conscious? How critical are we when we listen to our environment? Are there any differences in the daily listening habits of people from urban and rural areas? The increasing population numbers leads to more human activities which in turns give birth to more ‘noise.’ Are we getting overloaded by this ‘noise’ ?

Appreciating culture and its social context through the medium of sound is something new in Southeast Asian context, and further exploration and discussion in this context should be initiated to develop awareness of this often disregarded aspect of our culture.

This event will mix interactive discussions on the topic of ‘The Sounds and Social Contexts from Sarawak, the Island of Borneo together with the performance of electro acoustic pieces.

ปาลักชี สุรัสวดี (Pawaluk Suraswadi) ((4.10.15, 25.10.15, 22.11.15 and 13.12.15)) Performance

ละครเวทีเรื่อง เปิดหูสู่อาเซียน พูดถึงประเด็นทางสังคม และวัฒนธรรมของ “เสียง” บางเสียงที่ถูกกลืนไป หรือต้องเปลี่ยนแปลงไป หรือไม่เคยได้รับการยอมรับว่ามีอยู่ในสังคมไทย ปัจจุบัน รวมถึงความงามและเรื่องราวที่ซ่อนอยู่ในเสียงของเครื่อง และผู้เล่นดนตรี ละครเรื่องนี้พัฒนาบทจากการลงชุมชนที่คัดสรร การพูดคุยสัมภาษณ์กับศิลปินผู้เล่นดนตรีพื้นบ้านและสากลของ อาเซียนในฐานะทุนทางวัฒนธรรมและทุนทางสังคมเพื่อใช้พัฒนา ผู้แสดงซึ่งเป็นเยาวชนในชุมชนวัดมะเกลือ ตำบลคลองโยงและ นักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัษมहितล ศาลายา

The production, Open Ears to ASEAN Community is about social and cultural aspects of sounds in ASEAN. The forgotten, changing or oppressed voices of Thai society are a part of the ASEAN Community. The play also speaks about the beauty and stories behind the sounds of musical instruments and musicians. This play has been developed

from working in selected communities. We talked with artists who play local and western musical instruments. These are considered as cultural and social capital, which are used for developing performers in this play, who are Youth in the Makleu Community, a community in Salaya area, and students at Faculty of Liberals Arts from Mahidol University.

SA (仨) COLLECTIVE ((17.10.15))

Music workshop and Performance

วง SA (仨) มีที่มาของชื่อมาจากภาษาถิ่นทางภาคเหนือของจีน หมายถึง “พวกเรา 3 คน” ซึ่งก็คือศิลปินทั้งสาม ได้แก่ Andy C (Dizi หรือขลุ่ยจีน) Natalie Alexandra (Guzheng) และ Chery Ong (Percussion) พวกเขาารวมตัวกันจากความชื่นชอบทางดนตรี และความตั้งใจที่อยากจะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ด้วยการผสมผสานดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นแนวดนตรีรูปแบบใหม่ เชิงทดลอง ศิลปินกลุ่มนี้นับเป็นกลุ่มศิลปินแรกๆ ในประเทศสิงคโปร์ ที่มีการนำแนวดนตรีอิเล็กทรอนิกส์และ live-looping มาสร้างผลงาน โดยกิจกรรมในครั้งจะเป็นการแสดงและการอบรมเชิงปฏิบัติการ (workshop) การสร้างสรรค์ผลงานดนตรีจากเครื่องดนตรีพื้นบ้าน แนวคิดทางดนตรีอิเล็กทรอนิกส์และ live looping ในหัวข้อต่างๆ ได้แก่ การแนะนำกลุ่มเครื่องดนตรีต่างๆ เสียงดนตรีพื้นบ้าน การพัฒนาแนวคิดดนตรีอิเล็กทรอนิกส์เชิงทดลอง การใช้ effects และ looping รวมไปถึง แนวคิดในการนำ effects และ looping มาผสมผสานกับการแสดงเสียง

SA (仨), which means ‘three of us’ in Northern Chinese dialect, depicts the coming together of three musicians united by their passion for music and breaking

new grounds. With versatile musicians Andy C. on the Dizi (Chinese flute), Natalie Alexandra on the Guzheng (Chinese zither) and Cheryl Ong on drums and percussion, their music expands their traditional Chinese roots through a creative infusion of modern elements with a tasteful use of electronics.

A 3-piece, Singaporean musical art group, SA(๕) aims to raise the awareness of ethnic cultures, as well as promote creative, innovative and experimental ways of music-making.

SA(๕) will be conducting a workshop to share their experiences on merging their ethnic instruments with electronic effect pedals and live looping devices. It includes the topic of Traditional Sounds, Development in Electronic Experimentation, Solo Effects and Looping, Ensemble Effects and Looping

You will be able to witness a live demonstration of the sound palettes which each of the musicians from SA(๕) uses to paint their eclectic soundscapes.

Jonas Baes ((8.11.15))

Lecture - demonstration and performance of interactive music : B A N W A : MANILA, MODERNITIES AND IMAGINED COMMUNITIES

ในการบรรยาย การสาธิตและการแสดงนี้ ผู้ชมจะได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ประกอบไปด้วยการบรรยายสาธิตเกี่ยวกับสถานะทางสังคมในกรุงมะนิลา และการแสดงดนตรีที่ผสมผสานดนตรีพื้นเมืองของฟิลิปปินส์และไทย ผ่านการแสดงเสียงและการมีส่วนร่วมของผู้ชม

การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ Banwa ที่หมายถึงความเป็นชุมชน จะเป็นการแสดงที่ผสมผสานเอาผู้แสดงที่เป็นนักร้องเพลงพื้นบ้านเข้ากับการแสดงร่วมของผู้ชมบนเครื่องดนตรีอาทิ ระฆังและก้อนหิน รวมไปถึงการแสดงของดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์ Maguindanao ที่แสดงโดย Kanapia Kalanduyan ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ kulintang และสอนอยู่ ณ มหาวิทยาลัยแห่งชาติฟิลิปปินส์ ที่ Diliman, Quezon City.

In this lecture/demonstration and performance, the audience will join in two activities, which includes a lecture/demonstration on social conditions in modern Manila and a performance of interactive music that incorporates traditional [Filipino and Thai] music cultures, a modern mode of performance through sound diffusion, and the participation of the audience/spectators.

This performance features my creative work Banwa; meaning “community.” It is an open-interactive work that allows the incorporation of traditional musicians punctuating a vocal solo, and behind the bed of four bamboo scrapers who extend their sound bed to the audience who are asked to play instruments like chimes and stones.

This performance will also include the presence of a traditional Maguindanao musician Mr. Kanapia Kalanduyan coming from the island of Mindanao in Southern Philippines. He is an expert in Manguindanao kulintang ensemble music who teaches at the University of the Philippines in Diliman, Quezon City.

Sorayut Aiemueayut & Kaho Cheung ((15.11.15))

Lecture & workshop: Quest for the lost ears

ตามหาหูที่หายไป

ในทางกายภาพ หูคืออวัยวะสำคัญต่อการรับฟังเสียง
ทั่วทั้งทางสังคมและวัฒนธรรม เสียงที่เราได้ยินนั้นล้วนเต็มไปด้วย
อุดมการณ์และความเชื่อต่างๆ มากมาย นับตั้งแต่เสียงใน
ชีวิตประจำวัน เพลงปลุกใจ และเสียงในพิธีกรรมความเชื่อ เป็นต้น
ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่าหูของเราถูกปิดกั้นหรือกรองด้วยการ
ตีความบนฐานคติของสังคมที่พวกเราเติบโตมา การมีโอกาสดู
เจียหูฟังสรรพเสียงที่แตกต่างออกไปจากความคุ้นเคยและฝึกแปล
ความหมายของเสียงต่างๆ เหล่านั้นจึงเป็นเสมือนการข้ามมายาคติ
หรือกรงขังแห่งเสียงที่กักกันตัวตนของเราไว้ มาร่วมกันตามหา
ที่หายไปของเราด้วยกันในเลคเชอร์และเวิร์คชอป “ตามหา
ที่หายไป”

Physically, the ear is the organ of hearing.
Nonetheless, socio-culturally, sounds heard are not free
from ideologies and beliefs whether they are everyday
sounds, marching songs, or ritual sounds. Given that,
humans' ears are muted or screened by prejudices that
one learns from his or her society. An opportunity to listen
in and practice decoding unfamiliar sounds are a demysti-
fication or jailbreaking from sounds that imprison oneself.
Let us quest for the lost ears.

Hiding behind The Invisible Silence

Performance

((29.11.15))

การแสดงสื่อผสมเสียงและภาพโดย Michael Edwards (แซกโซโฟนและคอมพิวเตอร์) Karin Schitsek (Keyboard) Anant Narkkong (เครื่องดนตรีพื้นเมือง) Kittiphan Janbuala (ดนตรีดิจิทัล) Jean-David Caillouët (ภาพ เสียง และเครื่องดนตรีอื่นๆ) โดยในการแสดงนี้ ผู้ชมจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมสะท้อนความสัมพันธ์ของผู้คนกับเสียงในสภาพแวดล้อมของเรา เสียงของอุปกรณ์ต่างๆ ที่สร้างให้เกิดเสียงร่วมกับจินตนาการและความทรงจำของเราที่มีต่อเสียงเหล่านั้น ด้วยการผสมผสานองค์ประกอบจากเสียงของเครื่องดนตรีท้องถิ่นของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ร่วมกับเสียงของวัฒนธรรมดิจิทัลแห่งปัจจุบัน โดยกลุ่มนักดนตรีและศิลปินทั้ง 5 คนนี้ จะสร้างบทสนทนาบูรณาการ บนเขตแดนของนิเวศวิทยาเสียงและประสบการณ์หูของเรา

Audio-visual performance With Michael Edwards: Saxophone and computer, Karin Schitsek: Keyboards, Anant Narkkong: Traditional Instruments, Kittiphan Janbuala: Digital Interactions and Jean-David Caillouët: Visuals, sonic environments and found objects.

We would like to invite listeners to join us in a reflection on the relationships between our environment, the sound making tools we created from it and the collective imagination that emerged from it. Combining elements from the ancient musical traditions of Southeast Asia, sonic and visual artifacts from the history of the region with the more recent digital cultures, this collective of musicians and artists will engage in a cross disciplinary dialogue on the edge of our eco-system.

นิทรรศการจัดวางเสียง

22.08.2558 -

20.12.2558

มิวเซียมสยาม

A SOUND INSTALLATION EXHIBITION

22.08.2015 -

20.12.2015

MUSEUM SIAM

In Collaboration with

Princess Galyani Vadhana Institute of Music

Faculty of Music, Silpakorn University

Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University

สำนักงานกองทุนวัฒนธรรม

okmd

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.)

4 ถนนสนามไชย แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

โทร 02-225-2777 ต่อ 419 (วันและเวลาราชการ) โทรสาร 02-225-1881

www.asearn.com